

Embogit de poder i amb un control gairebé absolut del PP valencià –com quedarà clar aquest cap de setmana, al 12è congrés de la formació–, el president Francesc Camps barreja la propaganda electoral amb l’acció de govern. Capaç de qualificar el temps present de “segon Segle d’Or valencià” o d’imposar l’ensenyament d’educació per a la ciutadania en anglès, se sent fort per a conquerir els darrers feus de l’oposició.

“Convide tots els valencians a l’apassionant tasca de liderar el nostre propi sí, el sí de cadascú de nosaltres, el sí de tota la nostra Comunitat, el sí a lluitar per allò en què creguem, el sí a continuar treballant per aquesta terra, el sí a continuar creant vida, el sí a continuar creant progrés. Els convide a l’apassionant tasca de liderar el nostre futur propi.”

El paràgraf amb què Camps va decidir de tancar la seua intervenció a l’últim debat de política general celebrat a les Corts valencianes –la cita parlamentària anual de més volada, en què l’executiu ret comptes– semblava més aviat la cloenda del darrer míting de campanya, quan tothom mira el rellotge a fi de no

contaminar la jornada de reflexió. Era, en definitiva, allò que el PP valencià feia mesos que propugnava: “Sí a la vida”, “Sí al futur”, “Sí a la Comunitat Valenciana” i “Sí al Partit Popular”, és a dir, els quatre apartats de la ponència que els compromissaris de l’organització debatran aquest cap de setmana al 12è congrés del PP valencià. Un text que aixopluga les eines que fan d’aquesta formació una piconadora electoral: l’apropiació del sentiment valencianista i de mots com ara *progrés*, *igualtat* i *futur*; l’autoestima elevada a la màxima potència; la defensa dels grans esdeveniments i, en fi, les reiterades acusacions de menyspreu envers el govern estatal.

On hi ha un sí, però, hi ha un no. I en

aquest cas, el no és l’oposició, a la qual els populars miren de seduir per a la causa: “Travesseu el Rubicó”, va etzibar Camps al portaveu socialista, Àngel Luna, a la sessió del 23 de setembre. “Deixeu de ser socialistes acomplexats, tutelats i adoctrinats per Zapatero, i passeu a ser castellanencs, valencians i alacantins. Com jo mateix, que sóc castellanenc, valencià, espanyol i del Partit Popular”, va afegir-hi el portaveu del grup popular a les Corts, Ricardo Costa, que també acaba d’asseverar que “Zapatero odia la Comunitat”.

Ja ho diu un apartat de la web del PP valencià: “Temes estrella”, un *banner* que dóna pas a quatre demandes repetides de manera insistent pels líders del partit, com són el finançament, l’aigua, les infraestructures i la seguretat ciutadana. A la pàgina en qüestió també apareix una pastilla que destaca –en un groc llampant que trenca l’harmoniositat blava i blanca imperant– que “som 5 milions”.

Definitivament, el PP cada dia actua més com si fóra una CiU a la valenciana, i en aquest sentit s’emmarquen repetitives picades d’ulls als dos diputats del Bloc que conviuen al si del grup parlamentari Compromís pel País Valencià. El PP no descarta superar el 55% de vot –avui dia navega amb velocitat de creuer a 52-53%–, com només aconseguen els seus companys murcians, i el *modus operandi* inclou seduir nacionalistes moderats. És un transatlàntic.

Quatre dones... Els inesperats bons resultats del PP a les eleccions municipals del 2007 a Elx, Torrent i la Vall d’Uixó –tres feus de l’esquerra– ha encimbellat a la proa d’aquest vaixell les respectives caps de llista –Mercedes Alonso, María José Català i Isabel Bonig–, autores de les tres parts ideològiques de la ponència pel congrés d’aquest cap de setmana a València. L’apartat orgànic, quarta branca de la ponència, l’ha redactat l’alcaldessa alhora que mentora política de Camps, Rita Barberà. Seran les tres dones esmentades –una per província–, però, les que guanyaran pes, i molt, a l’estructura interna del PP: fet i fet, tant Alonso com Català van signar dimarts passat la baixa com a diputades al Congrés, a fi de centrar-se, a ple rendiment, als seus municipis i a l’estructura organitzativa de la formació.

El cercle de Camps. Dalt, les redactores de la ponència –Mercedes Alonso, Isabel Bonig, Rita Barberà i Maria José Català. Al costat, Esteban G. Pons, influent a Madrid. A sota, els vice-presidents Gerardo Camps i Vicente Rambla i els números 2 i 3 del PPCV, Ricardo Costa i David Serra. A la dreta, Ana Michavila –cap de gabinet– i Rafael Ripoll –delegat a Brussel·les–, amb Pedro García, cap de RTVV.

És ben factible que siguen promogudes a coordinadores d'àrea.

Malgrat tractar-se d'un document d'ús intern, amb vista al futur i encara no validat a les urnes, les ponents no estalvien, en algun cas, expressions de l'estil "la Generalitat facilitarà"... Deixos de la majoria absoluta.

...I quatre homes. A la popa, duent el pes de la gestió, hi ha el vice-president primer del Consell, Vicente Rambla; el diputat a Madrid i vice-secretari de comunicació del PP a l'àmbit estatal, Esteban González Pons; el portaveu a les Corts valencianes i secretari general del PP valencià, Ricardo Costa, i el portaveu adjunt i vice-secretari general,

David Serra. De nou Castelló –Rambla i Costa–, València –González Pons– i Alacant –Serra–, i també, com en el cas de les dones, gent jove, amb recorregut. Pel seu coneixement de Madrid –on va ser, com Camps, secretari d'estat–, el vice-president econòmic, Gerardo Camps, és un altre home de confiança del president valencià, sense tenir, tanmateix, el predicament de temps pretèrits. Costa –a l'hemicicle, quan escau– i Rambla –cada divendres després de la reunió de l'executiu– són els principals fustigadors de José Luis Rodríguez Zapatero

El rovell de l'ou. Com a la legislatura passada, l'autèntic *Pepet Grill* de Camps és Ana Michavila, germana de l'ex-

ministre José María Michavila i cap de gabinet del president valencià. Va sonar com a consellera, però Camps, a les Corts, s'estima més tenir-la a la llotja de convidats, de cara, observant les seues reaccions davant el combat dialèctic. No s'estan d'enviar-se missatges a través del telèfon mòbil.

Una altra peça cabdal de la corretja de transmissió del Consell és Rafael Ripoll, responsable de la interlocució amb Brussel·les. A ell li agraeix Camps la bona rebuda que han tingut propostes presentades per aquest al Parlament europeu, com ara l'aprovació d'un informe sobre l'aigua al Comitè de les Regions.

Finalment, tot i no pertànyer a l'estricte cercle de confiança –era un zaplanista

Les idees-força del PP valencià, per activa i per passiva

Tant la ponència del 12è congrés dels PP valencià com el discurs del president Camps al debat de política general celebrat el proppassat 23 de setembre, són un manual perfecte per a capir l'ideari dels populars al País Valencià. Tot seguit apareixen referències textuais de la ponència –primer– i del discurs presidencial –després, en cursiva–: partit i govern, s'hi fonen.

Valencianisme i autoestima

—“Mai a la història ha estat tan important el pes dels valencians dins d'Espanya”

“Som la cara més moderna d'Espanya”

—“Tenim les idees molt clares. Sabem qui som: la societat de la Comunitat Valenciana”

“Els ciutadans de la Comunitat Valenciana tenim un model clar de vida, de futur, de Comunitat”

—“Per a tots ells [els valencians], és una invitació a integrar-se, perquè passen a formar part de la gran família popular de la Comunitat Valenciana”

“Convide tots els valencians a l'apassionant tasca de liderar el nostre propi sí, el sí de cadascú de nosaltres, el sí de tota la nostra Comunitat”

—“És un sí a continuar progressant tots junts en aquesta magnífica comunitat, a la qual ens sentim molt orgullosos de pertànyer i que hem fet entre tots, com continuarem fent”

“Sí a lluitar per allò en què creguem, sí a continuar treballant per aquesta terra, sí a continuar creant vida, sí a continuar creant progrés”

—“El PPCV és i naix de la societat valenciana, i treballa per ella. En cadascú dels nostres militants es percep la vocació de servir els seus veïns”

“Em comprometo a atendre tots i cadascun dels valencians”

—“Només el PP creu i confia en el potencial dels valencians, castellonencs i alacantins. Per això, només nosaltres tenim un projecte d'il·lusió i ambició per a la Comunitat Valenciana”

“Les nostres polítiques són de progrés. Les nostres estratègies i decisions es projecten en els resultats a llarg termini”

—“Tothom que visca, treballe o vinga a la Comunitat Valenciana, ha de saber que el PPCV és el gran partit compromès amb la seua terra, la seua història, la seua modernitat, els seus municipis i comarques; i, sobretot, amb el nostre futur”

“La nostra història, la nostra realitat i la nostra il·lusió ens demostra que podem aconseguir totes les metes que ens marquem. Defensem els nostres interessos i la nostra identitat amb orgull. Els nostres conciutadans, les nostres empreses i la nostra ambició com a poble, ens empeny a liderar una nova etapa de creixement i prosperitat”

—“Hem esmerçat molts esforços en la recuperació i dignificació de l'idioma valencià com a tret identitari d'un poble singular i diferenciat dins de l'àmbit espanyol”

“La nostra llengua valenciana és part essencial de nosaltres, del nostre patrimoni i la nostra identitat. És un element d'unió i d'enriquiment per a tots els valencians i es funda en la història comuna de nosaltres, els valencians”

—“Apostem per la defensa, recuperació i difusió del nostre patrimoni immaterial, les nostres tradicions i costums”

“Ens apassiona la nostra cultura, la nostra història i la nostra llengua. Som un poble que gaudeix amb orgull de les seues tradicions”

—“Els valencians hem demostrat la nostra ambició i hem mirat sempre el futur amb il·lusió, tot sabent les enormes possibilitats que ens ofereix la nostra terra”

“[Representem] un projecte d'ambició col·lectiva i de superació. Hem demostrat que som un poble que sempre mirem cap endavant, conquistant metes que semblaven inabastables”

—“Som un poble valent que afronta la seua realitat, l'assumeix i lluita per millorar-la cada dia”

“Amb la nostra força i empenya, hem aconseguit metes impenables. Fer les coses bé, treballar units, lluitar pels nostres projectes, ja forma part de l'ànima dels valencians, de naixement i d'adopció. Als valencians, mai no ens han regalat res”

—“Som el partit que creu més en els valencians”

“Treballem per les persones, creiem en elles”

—“El model del PPCV per a la Comunitat Valenciana s'ha mostrat els últims anys com un model ideal per a generar progrés, benestar, prosperitat, qualitat de vida i autoestima”

“Aquesta és la nostra realitat diària. Apassionant, dinàmica, plena d'esforç. Una realitat que ens convida a tots, alacantins, castellonencs i valencians, a treballar units pel progrés. Que aposte en positiu per la vida, pel futur i per la Comunitat”

—“Aspirem a reivindicar el paper de la Comunitat Valenciana com una comunitat d'oportunitats, en què els poders públics garanteixen als ciutadans les eines per al seu desenvolupament”

“Hem dinamitzat la nostra prosperitat i hem generat oportunitats i futur. Hem fet realitat el gran somni col·lectiu que és aquesta gran Comunitat”

—“No consentirem que cap instància governamental o institució pública superior establisca tanques, requisits o ignore la realitat dels valencians i valencianes, tot impeding el correcte desenvolupament del nostre futur”

“No hem permès que la realitat aturara el nostre progrés. Som lleials, però no submisos. Som solidaris, però no deixarem de ser ambiciosos. Ningú no ens aturarà. El futur és nostre”

reconegut–, la tasca de l'alzireny Pedro García al capdavant de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), un ens que no sols difon sobradament les bondats del govern Camps, sinó que restringeix al màxim la paraula als seus opositors, tret

de períodes electorals, quan la llei impedeix d'ometre'ls deliberadament.

I els zaplanistes? Sí, Pedro García va mutar al campsisme i ha arribat a la sala més noble de RTVV. Però què en

queda, del zaplanisme que tants maldecaps va provocar a Camps la passada legislatura?

Doncs ben poca cosa. No s'han desintegrat, però no es mostren crítics com fa un any, quan van complicar i molt

—“Al Partit Popular de la Comunitat Valenciana aspirem a liderar els plans de futur de la Comunitat pels propers anys, des de la humilitat, el treball, l'esforç i el servei a la ciutadania”

“Avui, més que mai, hem de treballar per la nostra Comunitat, confiar en les seues potencialitats i fortaleses, però, sobretot, confiar en nosaltres mateixos. Junts, podem”

—“La nostra posició de lideratge actual ha estat, sense dubte, fruit de l'esforç de tots, i lluny de qualsevol autocomplaença, el nostre desig és continuar avançant per a donar un salt qualitatiu que referme aquesta posició”

“Liderarem el futur d'aquest territori, un territori que té unes expectatives com no havia tingut mai”

—“El Partit Popular és allò per què aposten els valencians, en què s'impliquen, se senten representats i confien, per a defensar els seus interessos i complir les seues aspiracions”

“Un compromís renovat amb tots els meus conciutadans, que ara fa un any, majoritàriament, van donar suport a la continuïtat del Partit Popular al capdavant de la Generalitat i que ara fa cinc mesos van ratificar-ho amb el resultat més elevat en participació i en vots en unes eleccions”

Exigències al govern estatal

—“Al PPCV, des del valencianisme positiu i responsable, considerem fonamental l'aconseguit d'un adequat model de finançament per a la nostra comunitat”

“El govern, de forma deliberada, no ha volgut escometre l'actualització del sistema de finançament”

—“Aquest milió més de persones que viuen a la Comunitat Valenciana són ignorades pel govern de la nació”

“Per al govern, hi ha un milió d'habitants de la Comunitat Valenciana que no existeixen”

—“Hem d'exigir al govern d'Espanya una revisió del finançament que obté la Comunitat, atenent l'increment de població”

“No reconèixer aquest milió de persones és com no reconèixer l'existència d'Astúries, Extremadura, les illes Balears o Cantàbria i Navarra juntes. Concebeu un disbarat més gran?”

—“L'aigua és un element vertebrador dels territoris, perquè l'aigua no entén en fronteres i ha d'acostar les persones i no enfrontar-les”

“Demaneu el que és nostre. Com aquella aigua que se'n va a la mar, una xicoteta proporció de la qual solucionaria tots els nostres problemes hídrics”

—“La seguretat és la principal obligació de l'estat amb els seus ciutadans, i és responsabilitat fonamental i ineludible del govern d'Espanya”

“Reivindique novament el dret que els ciutadans de la Comunitat Valenciana visquen sense por i se senten segurs als carrers i a les seues llars. Reivindique seguretat ciutadana, l'única competència completa del govern estatal al nostre territori”

Grans esdeveniments

—“Apostem per la política dels grans projectes i esdeveniments com a imatge de modernitat, dinamisme i riquesa, però també com a motor econòmic de primer ordre, amb un impacte econòmic de 8.000 milions d'euros”

—“Els grans esdeveniments i projectes han creat una riquesa de 8.000 milions d'euros i més de 230.000 llocs de treball”

—“Els nostres projectes són els de la Comunitat Valenciana. Perquè darrere l'èxit de cadascun, hi ha el benestar de milers de valencians. I els valencians són la nostra raó de ser”

“Cap comunitat autònoma no rendibilitza els grans esdeveniments i projectes com la Comunitat Valenciana”

—“[La Comunitat Valenciana té] una projecció nacional i internacional sense parió a la nostra història recent”

“La política d'internacionalització dóna a conèixer la Comunitat Valenciana arreu del món com una regió atractiva per a viure-hi i invertir-hi”

—“La nostra actuació ha d'adreçar-se a fer que la Comunitat Valenciana ocupe una posició líder a Europa i al món, tot aprofitant les nostres potencialitats”

“Allò que no era més que un somni, és realitat: ens situem entre les regions més desenvolupades d'Espanya i d'Europa”

—“El PPCV continuarà impulsant els grans projectes i esdeveniments per a consolidar la projecció nacional i internacional de la Comunitat [...] exportant al món el nostre potencial i atractiu, la nostra imatge de modernitat, dinamisme i riquesa”

“Gràcies als grans esdeveniments i projectes aconseguim la nostra projecció internacional: les nostres ciutats són notícia al món i protagonistes d'una promoció espectacular, que mostra una imatge de regió moderna, dinàmica i atractiva”

Política social

—“Un present i un futur ple de vida per i per a les persones”

“Hem liderat el nostre benestar i ens hem compromès amb les persones i la vida. Hem dinamitzat la nostra prosperitat i hem generat oportunitats i futur”

—“El Partit Popular de la Comunitat Valenciana es compromet a continuar fent de la garantia de la igualtat d'oportunitats la directriu fonamental de tota la seua acció de govern”

“[Volem] donar valor i fomentar la igualtat d'oportunitats de les dones i de les persones amb alguna discapacitat. Per a integrar i fer sentir com a valencians les 838.224 persones que, vingudes de fora, donen a la nostra terra l'oportunitat de desenvolupament i de progrés”

—“Fomentarem l'adopció com a alternativa a l'avortament per a les dones embarassades que no pugen assumir la cria dels seus fills.”

“Promourem l'adopció com a alternativa per a les dones embarassades que no poden assumir la cria dels seus fills”

la confecció de les llistes electorals. A les Corts només queden dues diputades d'aquest corrent –dos de 54, Alicia de Miguel i Gema Amor–, i, això sí, José Joaquín Ripoll encara exerceix la presidència de la Diputació d'Alacant, el

reducte on es comptabilitzen més fidels de l'ex-ministre ara a Telefónica.

A l'últim congrés valencià –novembre del 2004–, el zaplanisme va amenaçar de presentar una llista alternativa, liderada per Ripoll. Només set mesos abans,

Camps havia estat elevat a la presidència del PP valencià per Mariano Rajoy –contra el desig d'un Zaplana que no volia perdre'n el control, malgrat viure a Madrid i haver abandonat la presidència de la Generalitat l'estiu del 2002, cedint

Elx, Gandia i Burjassot, objectes de desig

Després de les darreres eleccions municipals, el poder local del PP valencià és enorme: dels 20 municipis més grans, en governen 17, 15 dels quals amb majoria absoluta. Els únics tres que no són pintats de color blau són Elx –la tercera

D'esquerra a dreta, els alcaldes de Gandia, Elx i Burjassot: José Manuel Orengo, Alejandro Soler i José L. Andrés Chavarrías.

ciutat del País Valencià–, Gandia –la setena– i Burjassot –la dinovena–, i el PP s'ha proposat de fer-los seus el 2011. En el primer cas, el PP va quedar-se a només 112 vots del PSPV-PSOE d'Alejandro Soler, que governa en coalició amb l'únic diputat del Compromís. A Gandia, la partició del PP en dos –zaplanistes contra campsistes– va deixar més lluny l'alcaldia que deté el socialista José Manuel Orengo, el qual, al remat, va optar per pactar amb la Plataforma de Gandia –els zaplanistes–, acabada d'estrenar, per comptes de mantenir l'acord amb el Bloc. En l'un cas i en l'altre, tant a Elx com a Gandia, els conservadors ja fan moviments tendents a tenir èxit el darrer diumenge de maig del 2011. Els actes del PP a totes dues ciutats són una constant, fins i tot amb la presència del primer espasa del partit a l'àmbit estatal, Mariano Rajoy. Va ser a un míting precongessual celebrat a Elx, on Rajoy va criticar les ràdios i els diaris que li feien la guitza després de la derrota del 9M. Rajoy visità Gandia pocs dies més tard, en aquest cas per agrair l'esforç dels interventors i apoderats que havien treballat la jornada electoral en nom de la formació. A Burjassot, un dels pocs feus de l'ex-cinturó roig que queden drets, el PP ja ha fet acostaments al Bloc, per suggerir-li un pacte que pose fi als anys de govern de José Luis Andrés Chavarrías. I la setmana passada, quan encara no feia ni deu dies que Jorge Alarte havia estat escollit secretari general del PSPV-PSOE, els populars van fer una important reunió de líders municipals a Alaquàs, la localitat que aquest governa còmodament de fa nou anys. Una estratègia dissenyada al mil·límetre.

el Palau, com a home de transició, a José Luis Olivas.

Al congrés d'enguany, després de les exhibicions electorals de Camps, el zaplanisme no plantarà cara. Centran els esforços a mantenir la presidència provincial en la figura de Ripoll, l'últim estigma de l'antic règim intern que sobreviu a les cúpules del partit. A les comarques del sud les forces encara són força equilibrades, i els zaplanistes confien que són majoria. Camps pot haver acordat amb Ripoll no presentar-hi cap alternativa, però els zaplanistes estan farts d'incompliments de paraula del president. Fins i tot David Serra anhela la continuïtat de Ripoll, davant la possibilitat d'esdevenir l'hipotètic candidat del campsisme en una possible contesa a dos. Serra ja està bé a la vice-secretaria del partit, i no descarta de substituir

Ricardo Costa a termini mitjà, si aquest accedeix al Consell.

Camps lidera un partit fort com una roca i una creixent influència en el PP estatal. Si els comicis bascos, gallecs i europeus del 2009 van malament al PP –si no aprofiten la crisi–, Rajoy trontollarà. Camps podria no optar a un tercer mandat al País Valencià i mirar de destronar el PSOE de la Moncloa el 2012. Té més opcions que Esperanza Aguirre i Alberto Ruiz Gallardón.

Si fera aquest salt, i després del seu pas triomfant pel govern valencià, Camps podria trobar-se temptat de lliurar-se a si mateix l'alta distinció de la Generalitat, durant els actes del Nou d'Octubre.

Una distinció conjunta per a ell, per al PP valencià... I per als valencians.

Victor Maceda

Cap dels grans partits valencians –PP, PSPV, EU i Bloc–, per diferents motius, no pot donar lliçons sobre la seua actuació en un municipi que, especialment els darrers anys, ha estat un dels objectes del desig de la depredació urbanística autoritzada des del Consell d'Eduardo Zaplana primer i Francesc Camps després, a més de l'escenari de les més complicades coalicions de govern.

Les eleccions del maig del 2007 deixaren PP i PSPV amb nou regidors, el Bloc amb dos i el PSD amb només un. Els populars venien de tenir majoria absoluta, i l'entesa de socialistes, nacionalistes i socialdemòcrates va deixar els populars al marge de l'alcaldia per primera vegada des del 1995. Des d'aleshores i fins el 2003, Calp fou el principal bastió del PP a una de les poques comarques on no funciona el bipartidisme, per la forta implantació del Bloc i per la presència d'un gran nombre de grups independents. Un any després d'aquell acord de progrés, el nacionalista Tur és el nou alcalde amb el suport del PP.

Què ha passat perquè ara es produeix aquest tomb de 180 graus? Ximo Tur no és un polític comú. Ha estat, al llarg de molts anys, un autèntic maldecap per a l'ex-alcalde de Pego, Carlos Pascual, localitat on Tur també fou regidor; i després pel PP de Calp. Del 2003 al 2007, aquest advocat fou un dels qui més atacà els populars calpins arran d'una complicada trama de multimilionaris sobre costos a les obres de renovació de la xarxa d'aigua de la localitat, encara sota investigació judicial. Per tant, Tur comparteix ara govern amb regidors que ell mateix ha acusat de suposats casos de corrupció. Un acord del tot inversemblant només fa uns mesos per l'actitud que sempre ha tingut el regidor nacionalista i les sospites que envolten els populars.

Les relacions entre el PSPV i el Bloc a la Marina Alta, siga com siga, mai no han estat bones. És una relació d'amor i d'odi. Es juguen el mateix espai polític i, en molts casos, les disputes personals entre els líders locals de totes dues formacions han estat clau per a evitar governs de progrés. En una operació semblant a la que ara hi ha hagut a Calp, el PP governa des del maig del 2007 en coalició amb els socialistes